

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/566/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115210792
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4115210792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., G. N.. č. XX, zastúpený JUDr. Paulínou Paramonovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Vajanského č. 3, proti žalovanej: Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpená FP LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ružomerská č. 6, IČO: 47 231 599, o zaplatenie sumy 2.194,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 1. júna 2016 č. k. 12C/220/2015-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 01.06.2016 č. k. 12C/220/2015-85, pri právnom posúdení podľa § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 458, § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1, 2 Obč. zák., ako premlčaný zamietol návrh žalobcu vo vzťahu k žalovanej týkajúci sa zaplatenia sumy 2.194,03 eura s príslušenstvom. Vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právny vzťah vzniknutý medzi stranami tohto konania vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na tom skutkovom základe, že žalobca zo svojich peňazí vyplatil zostatok úveru za žalovanú, pričom na jeho strane neexistovala takáto povinnosť. V skutočnosti plnil namiesto žalovanej, u ktorej naopak existovala zmluvná povinnosť na splnenie zostatku úveru podľa uzatvorených zmlúv o úvere. V danom prípade nedošlo k naplneniu pojmových znakov zmluvy o pôžičke, nakoľko nedošlo k odovzdaniu peňazí žalobcom žalovanej. Žalovaná v konaní nepreukázala, že úvery vyplatila z peňazí, ktoré zdedila pomatke v r. 2009 a takisto ani nepreukázala to, že predmetný finančný obnos (2.194,03 eura) by jej žalobca daroval. Súd prvej inštancie vyhodnotil vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej (pojednávane na OS Nitra dňa 18.01.2016) ako opodstatnenú a následne zamietol návrh žalobcu ako premlčaný. Dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zák., v danom prípade uplynula žalobcovi dňom 09.06.2013, pretože žalobca za žalovanú plnil dňa 09.06.2011. Trojročná objektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zák., uplynula žalobcovi dňom 09.06.2014. Žalobca podal návrh na súde prvej inštancie až 16.04.2015, čo je zjavne po uplynutí, tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. Najskôr dňom vyplatenia zostatkom úverov, t. j. 09.06.2011 sa žalobca dozvedel, kto a v akej výške sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V danom prípade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu, pričom vzhľadom na premlčanie nároku žalobcu, ním podaný návrh ako premlčaný zamietol.

2. O náhrade trov konania si súd vymienil právo rozhodnúť samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnosti skončenia konania vo veci samej (§ 151 ods. 3 OSP).

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, žiadajúc KS v Nitre, ako súd druhého stupňa, aby napadnutý rozsudok OS Nitra sp. zn. 12C/220/2015 zo dňa 01.06.2016 zmenil podľa § 220 OSP, alebo podľa § 221 ods. 1 písm. b/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Preukázateľne došlo na pobočke Poštovej banky medzi žalobcom a žalovanou k vzniku záväzkového vzťahu, ktorý je podľa zákona potrebné posudzovať podľa typu zmluvného typu jemu najbližšiemu, ktorým je bezpochyby zmluva o pôžičke. Ak by bol vzťah medzi stranami sporu bezdôvodným obohatením, nemohol by byť začiatkom plynutia premlčacej doby moment odovzdania finančných prostriedkov v Poštovej banke. Žalobca totiž počas celého trvania tohto vzťahu voči žalovanej vystupoval ako veriteľ, na splatenie dlhu sa opakovane žalovanej pýtal a v dobrej viere s ohľadom na zdravotný stav žalovanej na ňu nevyvíjal nátlak ohľadne splatenia a to aj napriek tomu, že žalovaná splatenie pôžičky úmyselne odkladala. Ak by aj išlo o bezdôvodné obohatenie, tak potom by premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Obč. zák., mohla začať plynúť najskôr od vznesenia námietky premlčania žalovanou.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu napadnutý prvoinštančný rozsudok procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), následne dospievajúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 454 Obč. zák., bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

7. V prejednávanej veci odvolací súd napadnutý rozsudok OS Nitra zo dňa 01.06.2016 č. k. 12C/220/2015-85, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné vzniklý právny vzťah, od ktorého odôvodňuje zaplatenie sumy 2.194,03 eura s prísl., žalobca od žalovanej, po právnej stránke kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, konkrétne vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu proti žalovanej, pričom táto sa obohatila tým spôsobom, že žalobca za ňu splnil to, čo mala plniť žalovaná sama. Pokiaľ ide o samotný druh bezdôvodného obohatenia, pri ktorom sa bezdôvodne obohatila žalovaná, pretože za ňu plnil žalobca, tak ide o bezdôvodné obohatenie podľa § 454 Obč. zák. Na margo posúdenia vznesenej námietky premlčania prvoinštančným súdom, odvolací súd poznamenáva, že vznesenú námietku premlčania žalovanou posúdil v danom prípade tento súd správne, pričom správne stanovil začiatok plynutia tak subjektívnej a aj objektívnej premlčacej doby na strane žalobcu, t. j. v jeden deň (09.06.2011). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dvojročná premlčacia doba (subjektívna) musí uplynúť v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby, čo bolo aj v prejednávanej veci splnené. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal svoj návrh (žalobu) na súde prvej inštancie až dňa 16.04.2015, čo je viac ako jeden rok po uplynutí objektívnej premlčacej doby a viac ako dva roky po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, súd prvej inštancie správne podaný návrh žalobcu, pre jeho premlčanie pri uplatnenej námietke premlčania zo strany žalovanej, zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu v tom smere, že daný právny vzťah nie je možné posudzovať podľa § 657 a nasl. Obč. zák., t. j. ako zmluvu o pôžičke, nakoľko medzi stranami sporu nebolo preukázané odovzdanie predmetu pôžičky žalobcom žalovanej. Záverom odvolací súd poznamenáva, že v rámci občianskoprávných vzťahov naďalej zostáva v platnosti zásada „Vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. že právo patrí bdelym. S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

8. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnej žalovanej v tomto konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej preukázateľne žiadne odvolacie trovy nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).